

АТОМНИК України

№22 (1144) 19 жовтня 2023 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ

Захід, що сприяє активній комунікації, формує взаємну довіру і спонукає до рішучих дій

6-7 жовтня в м. Славутіч відбувся профспілковий семінар «Основи організації» в рамках освітнього проекту Колегіум Атомпрофспілки за сприяння Європейської федерації профспілок громадського обслуговування (EPSU).

У заході взяли участь одразу дві організації — ППО ЧАЕС та ППО ВП АРС. Тренерами-експертами були заступник Голови Атомпрофспілки Павло Прудніков, помічник Голови Атомпрофспілки Павло Олещук, представник EPSU Артем Тідова, голова ППО «Кока-Кола Беверіджиз Україна Лімітед» Сергій Рудницький, Дмитро Созінов, заступник голови ППО ВП АРС, модерував семінар голова ППО ЧАЕС Богдан Сердюк.

Перший день колегіуму пройшов у офісному центрі ДСП ЧАЕС. Після вступного слова та знайомства Павло Прудніков провів лекцію «Що таке профспілка». Він розповів про історію та основні функції профспілок. Далі учасники семінару розділилися на чотири групи, завданням для кожної було виокремити основні проблеми в запрошених проф-

спілкових організаціях. Серед озвучених: зниження чисельності членства, недостатня інформативність та комунікація, неефективні методи впливу на адміністрацію, недостатність мотивації та навчання, старі підходи та методи роботи, недостатність фінансування підприємств.

На другий день семінару представник EPSU розповів про техніку організації в напрямі збільшення членства, а голова ППО «Кока-Кола» — про приклад та складнощі побудови профспілки на заводі великої корпорації. Також були проаналізовані проблеми, висвітлені учасниками чотирьох груп. Після виступів знову розпочалася робота в групах, де учасники намагалися знайти алгоритми розв'язання проблем. У підсумку всім загалом детально розібрали запропоновані рішення.

У цілому семінар пройшов дуже цікаво і продуктивно, дозволив зближити та згуртувати дві профспілкові організації найбільших підприємств Славутича, взаємно оцінити свої проблеми.

Ми запитали в учасників, які висновки вони зробили за підсумками колегіуму і що кожен із них готовий поміняти у своїй роботі.

Богдан СЕРДЮК:

Приємно, що за умов війни в країні захід таки відбувся. Насправді на семінарі ми очікували невелику кількість учасників, до 10, а зібралося понад 30 людей. Висловлюю подяку всім за оптимізм та підтримку. Реальність виявилася кращою, ніж слова можуть передати.

У своїй діяльності ставлю перед собою завдання розв'язувати ключові проблеми, які ми сьогодні виокремили. Передусім, щодо членства: ми плануємо працювати над цією проблемою ретельніше та оперативніше реагувати на причини виходу з профспілки співробітників.

Після семінару маємо намір створити короткий методичний посібник, який допоможе нам ефективніше реагувати на події у профспілці та співпрацювати.

Також зосередимося на аналізі виконання колективного договору та визначимо, що саме не виконується. Нещодавно було прийнято рішення підготувати план дій для виконання колективного договору, галузевих угод у короткі терміни, відповідно до рішень вищих органів.

Олександр ПАНЧЕНКО:

Оскільки обіймаю посаду заступника голови профспілки, мені це було особливо цікаво. Щодо головного тут питання — інформативності — ми маємо великий потенціал для покращення в цій сфері. І активно працюємо, спрямовуючи наші зусилля на поліпшення ситуації.

Зокрема, прагнемо підвищити рівень відкритості та доступності інформації. Однак розуміємо, що це завдання не з легких. Проте плануємо продовжувати працювати в цьому напрямі та активно взаємодіяти з профорганами та ЦК.

Однією з ідей колегіуму є посилення комунікації з цими групами з метою краще поширювати інформацію і навчати їх методів організаційної роботи. Це дозволить нам краще зрозуміти потреби колективу, оскільки обрані представники не завжди можуть бути на передньому плані для виявлення таких проблем. Ми вважаємо, що спільна робота з ЦК та профорганами допоможе вирішувати нагальні питання і поліпшити взаємодію в нашій організації.

(Закінчення на 2-й стор.)

Вітаємо трудовий колектив ДП НАЕК «Енергоатом»!

17 жовтня 27 років тому було створено Державне підприємство НАЕК «Енергоатом». Протягом цих років ДП НАЕК «Енергоатом» виявив себе надзвичайною системою, що забезпечує стабільне функціонування атомних електростанцій нашої країни. А ваша праця і відданість допомагають тримати енергетичну безпеку України у цей надважкий час, забезпечуючи надійне постачання електроенергії для мільйонів жителів.

Цей день — чудова нагода висловити вам щирі подяку за вашу важливу роботу. Ви — справжні професіонали, які демонструють велику надійність та відповідальність у кожній своїй дії. Ваша віддана робота є прикладом для наслідування і показує, що ви завжди готові до розвитку та вдосконалення. Завдяки саме вашим зусиллям ДП НАЕК «Енергоатом» стало одним з найважливіших гравців у сфері енергетики не тільки в Україні, а й за її межами. Ви забезпечуєте стабільне функціонування атомних електростанцій за будь-яких умов, впроваджуєте нові технології та працюєте над покращенням екологічних показників. Ваш внесок у розвиток нашої країни неocenний.

Бажаємо вам, працівники мирного атома, натхнення, міцного здоров'я, енергії та витримки в реалізації усіх поставлених цілей. Залишайтеся єдиною потужною силою, яка підтримує безпеку та стабільність енергетичної системи України.

Президія ЦК Атомпрофспілки

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Хмельницьку АЕС відвідали волонтери з Нідерландів

Представники та співзасновники благодійних фондів у Нідерландах, створених у перші дні окупаційної війни, відвідали навчально-тренувальний центр та інші локації ВП ХАЕС, де ознайомились із роботою енергопідприємства в умовах російської військової агресії.

За час повномасштабного вторгнення фондами, які представляють гості з Нідерландів, загалом зібрано близько 1,7 мільйона євро, всі ці кошти витрачено на забезпечення української армії та підрозділів територіальної оборони.

Вдалося закупити та доставити українським захисникам близько 40 автомобілів, 700 безпілотників, генератори загальною потужністю 800 кВт та засоби тактичної медицини.

Двоє з представників волонтерської групи, Яап Шолтен та Томмі Вірінга, — відомі нідерландські письменники та журналісти, які розповідають європейській спільноті про жахливі реалії російської війни проти українського народу.

Ми безмежно вдячні нашим нідерландським друзям за підтримку України!

ПРОФСПІЛКОВА МОЛОДЬ

Твори своє майбутнє

У Молодіжному форумі «Профспілкова молодь: твори своє майбутнє», що відбувся у Києві, взяли участь члени Молодіжної ради ФПУ, соціальні партнери профспілок, керівники ФПУ, її членських організацій.

НОВИЙ ФОРМАТ СОЦІАЛЬНОГО ДІАЛОГУ

До участі у форумі було запрошено Григорія Осового, Голову ФПУ, його заступників Євгена Драп'ятого і Олександра Шубіна та членів місії Європейської конфедерації профспілок і Об'єднання роботодавців SEI Europe, які саме перебували в нашій країні.

Голова Молодіжної ради ФПУ Іванна Храпко, звертаючись до зібрання, наголосила на тому, що пишається кожним членом Молодіжної ради, кожним молодим працівником, який залишився в Україні та продовжує тут працювати, а також колегами, які на фронті боронять нас.

Вона зазначила, що Молодіжна рада зібралася, щоб обговорити ті виклики, з якими зіткнулася профспілкова молодь у час війни.

«На сьогодні є потреба окреслити вектори, куди ми як профспіл-

кова молодь маємо рухатися, — сказала вона. — Ми сподіваємося, що усі разом зможемо обмінятися досвідом, налагодити новий формат соціального діалогу і новий формат молодіжної роботи у профспілках».

УВАГА УКРАЇНСЬКИХ І МІЖНАРОДНИХ ЛІДЕРІВ

На початку дискусії присутні привітали Генеральний секретар Європейської конфедерації профспілок (ЕКП/ETUC) Естер Лінч, яка передала учасникам Форуму слова солідарності від 45 млн працівників, яких об'єднує ЕКП. Звертаючись до молодих профспілковців, вона наголосила, що рада взяти участь у дискусії за участю молоді, яка є лідером майбутнього.

«Нам важливо побачити, в яких умовах наразі працюють люди в Україні, зокрема і молодь. ЕКП потрібно знати про ваші

потреби, якщо ми об'єднаємось, ми подолаємо будь-які проблеми», — наголосила представник європейської профспілкової спільноти.

До учасників Форуму з промовами доєдналися Ігор Дегнера, голова Держпраці, Владислав Яцук, заступник міністра молоді і спорту України, Антон Лепік — виконавчий секретар Пан'європейської ради профспілок Міжнародної конфедерації профспілок, Тетяна Бережна — заступниця міністра економіки України, Дарина Марчак — перша заступниця міністра соціальної політики України, Юрій Баланюк — голова Національного агентства кваліфікацій, Юлія Жовтяк — директор Державного центру зайнятості, Олена Колеснікова — голова Комітету зі сталого розвитку Федерації роботодавців України та інші.

(Закінчення на 3-й стор.)

У сфері впливу Атомпрофспілки перебувають підприємства Міненерго України, Мінприроди, Мінохорони здоров'я України тощо

<http://www.atomprofspilka.info>

ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ

Захід, що сприяє активній комунікації, формує взаємну довіру і спонукає до рішучих дій

(Закінчення.

Початок на 1-й стор.)
Микола РУДЧЕНКО:

Я радий працювати в такій чудовій компанії, адже дуже важливо, що ми спільними зусиллями шукаємо рішення. У такий спосіб ми їх швидше знайдемо. Щоразу, збираючись, ми говоримо про недостатність інформації, комунікації — і зараз стає зрозумілим, як саме позбутися цих недоліків. Отже, я працюватиму в цьому напрямі. Нам є що покращувати — спробуємо!

Дмитро СТАДНИК:

Ми усвідомлюємо, що перед нами ще багато роботи. Аби досягти наших цілей та розв'язувати проблеми, про які ми говорили, писали й обговорювали не раз, нам слід докласти набагато більше зусиль. Один зі способів, за яким я планую розпочати цей процес — активніше залучати своїх колег до виконання завдань.

Анастасія ЗАБІРЧЕНКО:

На колегиумі ми зуміли виявити ті питання, що нас турбують, й отримати багато

ваго велику радість та висловлюю вдячність організаторам. Для себе зробив важливий висновок: потрібно постійно мотивувати себе, активно шукати можливості, а не відмовки. Крім того, актуально більше спілкуватися та вивчати проблеми, наявні в наших колективах, та намагатися активно їх розв'язувати.

Олександр АНІСІМОВ:

Дуже радий такій зустрічі. Щиро кажучи, не очікував, що тут будуть знайомі — це дійсно демонструє, наскільки

впевнена, що колективне обговорення і спільна робота є найкращим підходом. Я пройшла великий шлях у питаннях створення робочих графіків та інших аспектах управління персоналом і готова працювати в команді й зробити свій внесок.

Артем ВОЛОКІТІН:

Хочу висловити подяку всім, особливо «Атомремонтсервісу» та профспілці, що допомогли побачити наші недоліки з іншого ракурсу. Обговорення цих питань було корисним і дало нам зрозумілі пріоритети для подальших дій та напрямів розвитку. Я нещодавно залучений у профактив як член профспілки, і, можливо, мені бракувало мотивації та досвіду. Однак ця подія надихнула мене і змусила прагнути долучитися ще активніше. Як голова інформаційної комісії, розглядаю роботу з інформацією як свій пріоритетний напрям розвитку. Завдяки цьому заходу зрозумів, що зобов'язаний працювати ще ефективніше.

Наталія СОЗІНОВА:

Я нещодавно офіційно приєдналася до профспілкової діяльності. Відтепер прагну просувати, роз'яснювати серед працівників сутність і роль профспілок та їхні пріоритети й основні напрями діяльності. Адже головними завданнями є не матеріальна підтримка або інші фінансові аспекти, а колективний договір та захист прав працівників.

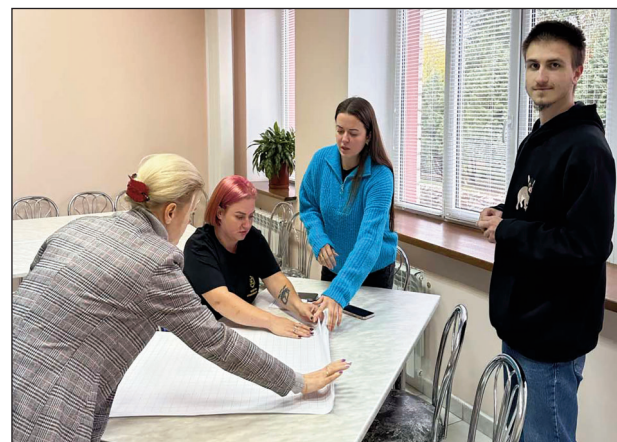
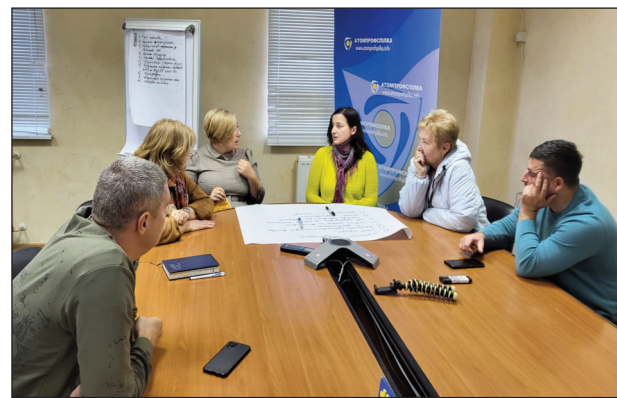
Олена ЗЕСЛЕР:

Моє завдання полягає в опрацюванні інформації та покращенні репутації профспілкової організації з метою збільшення довіри та залучення нових членів до нашої організації.

Наталія БРИЛЬ:

На цьому заході я зрозуміла, що для досягнення успіху мені необхідна підтримка колективу. Тому вирішила розпочати процес змін у своєму підрозділі та вдосконалити свою роботу в трьох основних напрямках.

По-перше, створити систему обліку членства у профспілці. Це передбачає обов'язковий збір інформації. Володіння інформацією — володіння світом.

По-друге, готувати резервні кадри. Як голова цехового комітету, не можу впоратися з усіма завданнями сама. У мене є чотири члени ЦК, і я готуватиму їх до можливості обіймати посаду заступника або навіть голови. Вони мають бути здатні замінити мене в будь-який момент та в будь-якій справі.

По-третє, покладатися на співпрацю з людьми. Це аспект, який має велике значення.

Вікторія СТАРИНЦАК:

Ми стикаємося з важливими та складними завданнями, і лише спільно зможемо їх вирішити. Ми прийняли рішення працювати над проблемними питаннями, але для досягнення успіху необхідно зберігати єдність і запобігати роз'єднанню в колективі.

Ніпель КОНДРАТОВА:

Уперше беру участь у такому заході, і мені приємно відзначити, що нам вдалося самостійно виявити проблему, розробити її вирі-

шення. Та головне — я винесла з цього заходу ідею, що ми повинні активно спілкуватися, інформувати наших колег та покращувати імідж профспілки.

Віра ЗАЙЦЕВА:

Вважаю, що особисті зустрічі надають велике натхнення та стимулюють. І це є важливою мотиваційною метою, яку я поставила перед собою. Я зрозуміла, що будь-яка діяльність може супроводжуватися помилками, але головне — усвідомлювати, як їх виправити, і діяти. Й однозначно — тільки разом.

Щоб подивитися коротку веселу гру про важливість правильної комунікації, наведіть камеру смартфона на QR-код:

Олена МАЗУР:

Я передивилася свій світогляд з приводу ролі профспілкової організації, навіщо вона потрібна. Тепер ставлю перед собою завдання більше спілкуватися з людьми, з'ясовувати їхні проблеми, надавати більше інформації про роботу профспілки. Та підвищувати рейтинг профспілки в очах співробітників, щоб вони усвідомлювали важливість організації.

Олена ГАРБАРЧУК:

Приєднуюся до Миколи Васильовича в його ініціативі створити більш інформативне середовище. Нашим планом є регулярні зустрічі для обговорення актуальних питань та пошуку їх вирішень. Я також хочу зосередити увагу на активному спілкуванні з колегами, бо визнаю, що можна робити це інтенсивніше. Адже треба прямувати до своєї мети.

цінних ідей щодо їх вирішення. Ми рішуче налаштовані на роботу в цьому напрямі. Особисто для мене, крім можливості зустрічатися і взаємодіяти з вами, важливо не лише слухати, а й уважно реагувати на питання та проблеми, які ви порушуєте. Готова брати до уваги ваші обґрунтовані ідеї та працювати над ними.

Тетяна ТРОФИМЕНКО:

З цього заходу я підкреслила для себе, що передусім важливо бути уважним до тих, хто тебе оточує, і спробувати від них засвоїти цікаві та корисні ідеї, які можна буде застосувати в роботі. Вважаю, такі заходи дуже потрібні, і у разі організації подібних заходів у майбутньому з радістю їх відвідуватиму. Вони надихають до активної роботи.

Вадим ТРОФИМЕНКО:

Маючи можливість приєднатися до цієї події, відчу-

ки світ малий. За цей час я почув багато цікавого і відчув бажання поглиблювати свої знання у сфері юриспруденції та дізнаватися більше про права профспілок. Переконавання, що навчатися ніколи не пізно, вкладено в мене глибоко, тож планую рухатися в цьому напрямі й надалі.

Анатолій РАЙСЬКИЙ:

Маю юридичну освіту у сфері профспілок, тож розглядаю можливість особистого розвитку в цій галузі. Планую проаналізувати нашу організацію, з'ясувати, скільки людей залишилися активними учасниками профспілки, скільки вийшли або таких, хто зараз неактивний.

Крім того, прагну особисто спілкуватися з тими, кого знаю, або використовувати наявні зв'язки, щоб переконати працівників, які вийшли, приєднатися знову. Шукатиму обґрунтувань та аргументів, які переконують їх. Планую почати цей процес з керівництва організації.

Олександр РОЮК:

Головною метою заходу є особистий контакт, відкриті вислуховування людей і їх залучення до профспілки. Коли ми обмінюємося повідомленнями у Viber, відповіді практично відсутні; колеги можуть прочитати й забути, а особиста зустріч знімає бар'єри, сприяє активній комунікації та формуванню довіри. Такі зустрічі розширюють нашу спільноту.

Олександра РОЮК:

У своїй роботі постійно взаємодію з представниками профспілки, тож можу активніше застосовувати комунікацію та намагатися шукати способи ще ефективніше передавати інформацію членам профспілки.

Вікторія СТЕПАНЕНКО:

Коли сюди їхала, очікувала на традиційні лекції в УТЦ, які зазвичай вимагають значної витримки, особливо після 15 хвилин безперервного виступу. Проте виявилось, що ми маємо можливість ініціювати дискусії та порушувати питання, які цікавлять нашу профспілку. Ми також можемо вносити пропозиції та спільно шукати рішення!

СЛОВО ОРГАНІЗАТОРАМ

Павло ОЛЕЩУК:

Передусім хочу висловити подяку всім учасникам. Цей захід не був би можливим без вас. Багато з вас виявили великий інтерес і відданість семінару. Ви дійсно дивовижні. Мені цікаво було попрацювати саме зі славутчанами. Бо завжди вірив, що ви, мешканці Славутича, готові виступити та говорити правду. Мої переконання підтверджуються досвідом роботи головою Статутної комісії Атомпрофспілки минулої каденції, оскільки кожне друге звернення до комісії було з ЧАЕС. Що ще важливо, у вас сформувалася профспілка європейського зразка, яка діє свідомо та відповідально.

На багатьох об'єктах адміністрація часто диктує свої умови, але ви добре розумієте сутність проблеми та виступаєте за свої права. Ваш лідер доволі сучасний, він схожий на модератора, який не опускається до інтриг і завжди готовий до конструктивної співпраці. Ви створюєте новий стандарт для профспілок, і цікаво, чи зможе ця модель протриматися та послужити прикладом для інших організацій, а чи вона буде придушена традиційною структурою, яка заважає змінам.

Я дуже радий, що ви всі відчули свою важливу роль у цьому процесі та готові працювати зі списком співробітників, які виявили інтерес вступати до профспілки. Вірю, що ви досягнете великих успіхів.

Артем ТІДВА:

Дуже радий долучитися до заходу легендарної Атомпрофспілки. Сам колись працював у профспілці будівельників, і тодішні профспілки, що цікавляться проблемами членських організацій, можна було полічити на пальцях однієї руки. Я, як і багато людей в Україні, дуже переймався та слідував за новинами, коли Славутич був у блокаді. Події, які розгорталися тоді, залишили у мене велике враження — люди, що виганяли окупантів зі своєї землі, зараз настільки активно обговорюють проблеми на своєму робочому місці!

Ми всі опиняємося в складних ситуаціях і шукаємо виходи. Також ми прагнемо змінити ситуацію та за можливості вплинути на неї. Щастить мені бачити, що Атомпрофспілка взяла на себе ініціативу у регламентації організації стратегії. У 2019 році наш конгрес EPSU прийняв рішення, що наша організація має фокусуватися на проблемах членів профспілок і робітників загалом.

Мені особливо приємно бачити, що ви та ваш лідер розумієте суть профспілок, що обговорюєте інструменти управління, розглядаєте проблеми та шукаєте шляхи їх розв'язання. Це лише початок нашої співпраці з вашою організацією. Ми розуміємо, що у нас є спільні теми, з якими ми вже працюємо, і ми можемо обмінюватися досвідом. Курси з особистого спілкування можуть допомогти нам навчитись, як правильно розв'язувати проблеми людей та уникати вигорання. Ми не єдині, хто зіткнувся з такими складностями, і разом ми зможемо здійснити значний прогрес.

Профспілки відповідно до Конституції України є єдиними організаціями, яким делеговано право на захист прав та інтересів трудящих!

ЗНАЙОМСТВО

Органайзинг: наука про створення ефективних профспілок

Після колегіуму у Славутіч, де Артем ТІДВА, член команди ЄФПГО, спеціаліст з питань органайзингу та проведення кампаній, виступав з навчальною лекцією про ефективність роботи профспілкових лідерів, вирішили поспілкуватися з ним. Ми дізналися про його шлях у профспілковому русі, досвід у обстоюванні прав працівників та про співпрацю з Атомпрофспілкою.

Артеме, розкажіть, будь ласка, що Вас особисто спонукало до активної участі у профспілковому русі?

Розуміння того, що дотримання прав працівників повинен обстоювати колектив, прийшло ще за студентських років, на першому робочому місці. Я швидко переконався, що в закладі громадського харчування, куди влаштувався на роботу, роботодавець не дотримується взятих на себе зобов'язань. Реальна зарплата не відповідала задекларованій, у співробітників не було ані часу, ані умов для елементарного перепочинку. Переговори з менеджерами та спроби апелювати до трудового договору закінчилися тим, що мене було звільнено. Потім я протягом року намагався довести свою правоту в суді й зіткнувся з тим, що проти мене фальсифікують документи, моїх колишніх колег змушують давати неправдиві свідчення...

Втім, цей досвід став для мене дуже цінним. За рік я досконало вивчив трудове законодавство. Зрозумів, які його норми не працюють, якщо в організації немає профспілки. Усвідомив, що діяти самотужки, без об'єднаного колективу, дуже складно.

І Ви почали шукати, як діяти правильно?

З часом я дізнався про органайзинг — це наука, як об'єднувати

колектив. І ось уже понад 10 років працюю над створенням профспілок у різних галузях.

Науковий підхід переконав Вас у своїй дієвості?

Безсумнівно! На початку я й гадки не мав про те, що існують уже напрацьовані організаційні інструменти. Зараз вони видаються мені очевидними, але так було не завжди.

Візьмемо такий приклад. Часто активісти зіштовхуються з тим, що докладають значних зусиль, допомагають сотні людей... Але сто перша людина, якій не надали підтримки, може заявити: «Профспілка нічого не робить!» Як діяти в таких випадках? Не вирішувати за працівників їхні проблеми, а навчати співробітників того, щоб разом знайти вихід із ситуації. Інакше в колективі сформується суто споживацьке ставлення до профспілки, яке рано чи пізно обернеться нерозумінням і невдячністю. Саме органайзинг допомагає профспілковим лідерам залучати членів їхньої організації до того, щоб долати складнощі, які у них виникають на робочому місці.

Або ж розглянемо такий аспект, як контроль за ситуацією на підприємстві. Якщо не підтримувати постійний зв'язок, не мати бази контактів співробітників і не телефонувати їм із запитанням про поточний стан справ хоча б раз на місяць — проблеми колективу будуть здаватися абстрактними і незрозумілими. Натомість наука про ефективну організацію дає змогу лідеру систематизувати правильні підходи й бути в курсі нагальних потреб команди.

Ще одним важливим моментом є зворотний зв'язок, донесення інформації про діяльність профспілки. Припустимо, колектив вимагав підвищення зарплатної платні на 50%, проте керівництво погодилося лише на 20%. Це програв? Ні, це вже перемога, адже без профспілкових зусиль можна було б не досягнути й цього.

Діяти ефективно набагато простіше, коли можна спиратися на досвід інших, зокрема, на європейський досвід. Як Ви при-

єдналися до Європейської федерації профспілок громадського обслуговування?

На одному із навчальних заходів я дізнався про те, що ЄФПГО шукає людину із досвідом та зі знанням англійської, і став членом команди. У 2019 році конгресом цієї організації було ухвалено рішення про створення групи, яка працювала б над поширенням органайзингового підходу у Східній та Північній Європі. Відтоді моїм завданням та завданням моїх колег стала допомога лідерам наших членських організацій у створенні та втіленні стратегії з органайзингу. Сьогодні ми працюємо в Україні, в країнах Балтії, в Узбекистані, Казахстані та інших країнах.

Поширюючи знання про органайзинговий підхід, чи можете Ви навести конкретні приклади його успішності?

За зразок ми можемо взяти британську профспілку ЮНІСОН (UNISON) — у їхньому манчестерському відділенні 63 працівники займаються власне органайзингом, двоє — веденням компанії. Як результат — динаміка залучення нових членів та охоплення профспілковим рухом нових секторів дійсно вражає.

Співпраця з європейськими організаціями дає змогу не лише запозичувати досвід, а й проводити солідарні акції?

Прикладом солідарності став кейс з підтримки колективу київських транспортників. Нашою метою було донести інформацію про несправедливість до столичної влади. Буквально протягом дня мер Віталій Кличко отримав тисячі листів від містян, понад те, закликав до нього звернути увагу на ситуацію прозвучав у британському парламенті. І він дуже швидко зреагував. Спільними зусиллями права колективу вдалося відстояти.

Як Ви охарактеризували б співпрацю з Атомпрофспілкою?

Це одна з перших українських профспілок, яка розробила план дій та рухається до втілення органайзингової стратегії. Хочу наголосити на тому, що розвиток Атомпрофспілки відбувається дуже динамічно. Керівництво дає «зелене світло» молодим співробітникам, які не бояться експериментувати та пропонують рішення, що безсумнівно сприяють підвищенню рейтингу профспілкової організації.

ПРОФСПІЛКОВА МОЛОДЬ

Твори своє майбутнє

(Закінчення. Початок на 1-й стор.) ДОДАТИ ЕНЕРГІЇ!

У ході дискусії акцентувалося на тому, що соціальний діалог у нашій державі потребує переважанню нових цінностей та нових поглядів. Молодь може надати цьому процесу необхідного імпульсу та енергії, отже, від молоді багато що залежить, особливо у часи війни. Майбутнє України залежить від того, наскільки якісно кожен з нас може реалізовуватись у суспільстві, здобути якісну освіту і знайти своє місце на ринку праці, — говорили учасники події.

Під час обговорення перспектив більш тісної співпраці з ЄКП йшлося про те, що Україна має стати тією країною, в якій кожна людина може максимально реалізуватися й докласти зусиль для її відновлення та подальшого розвитку, а також мати перспективи обійняти гідне місце у родині країн-членів ЄС.

Павло ПРУДНІКОВ, заступник Голови Атомпрофспілки, спікер «живої бібліотеки»:

На молодіжних форумах уже не вперше використовується формат «живої бібліотеки» — це особистий контакт і спілкування з особистостями, які мають професійні досягнення та є важливими для молоді. Така форма спілкування дає можливість молоді дізнатися багато корисного. Звісно, спікер має відповідати цікаво, уникаючи типових історій «От ми свого часу...» Для розповіді дається обмежений час, тому важливо підготувати динамічний виклад та вміти подавати інформацію щораз трохи по-іншому з різними групами. І дати кожній важливий інсайт: навчатися й ніколи не зупинятися.

Мої враження від форуму надзвичайно позитивні. Молодь завжди краща за нас. Вони приносять нові ідеї та натхнення до дій. Нові ідеї, нова енергія — це заохочує до подальшого розвитку. І для нас важливо не тримати свій досвід для себе, а намагатися передати його наступним поколінням та давати їм можливість для самореалізації, підтримувати їх у їхньому розвитку.

Зараз такі офлайн-зустрічі надзвичайно важливі, хоча, на жаль, час не завжди сприятливий. Потрібно створити учасникам гарантії безпеки, особливо в умовах великого ризику, але спілкування та особистий контакт вкрай цінні. Ми маємо й надалі давати молоді можливість спілкуватися та обмінюватися ідеями, навіть у складних умовах.

Христина ЛЕВЧЕНКО, голова Молодіжної організації Атомпрофспілки:

Передусім я приємно вражена тим, що Генеральний секретар Європейської конфедерації профспілок Естер Лінч відвідала нас. Вона висловила підтримку молодіжному профспілковому руху в Україні й готовність надалі надавати допомогу.

Серед молоді було багато представників з різних галузей, і їх зацікавленість та енергія були помітні. Особливо запам'яталися виступи О. Чабанюк, заступниці Голови Профспілки працівників освіти і науки України. Вона зазначила, що саме студенти — майбутнє України та основний ресурс у відновленні нашої економіки. А також Є. Стемповської від Профспілки залізничників та транспортних будівельників України. Він порушив проблему реабілітації військових після повернення їх з фронту та зазначив, що найкраще, що ми можемо зараз зробити для перемоги, це почати вчитися надавати першу медичну допомогу, управляти дронами, стріляти з різних видів зброї.

Підсумовуючи, підкреслюю готовність молоді до активної праці та сприяння розвитку профспілкового руху. Однак організації молодіжних профспілок мають активно вступити в офлайн-роботу, спілкуватися з молодими активістами та створити для них можливості для самореалізації.

ПІКЛУВАННЯ ПРО ПЕРСОНАЛ

Не відкладають здоров'я на після перемоги

Рівненська АЕС — стратегічно важливе підприємство, яке має критичне значення для безпеки й економіки держави. А для безпеки атомної електростанції критичне значення має людський фактор. За різними оцінками, до 80% порушень на АЕС спричинені помилками персоналу. Тому здоров'я працівника-атомника багато важить. А відділ охорони здоров'я — один з найважливіших на АЕС. Як організована така робота на Рівненській атомній електростанції, що змінилося у наданні медичної допомоги з війною — у розмові з начальницею відділу охорони здоров'я служби охорони праці РАЕС, координаторкою співпраці в межах медичної програми МАГАТЕ Наталією КУЧЕРУК.

Завжди оперативне реагування

— У відділі охорони здоров'я РАЕС усього шість співробітників, — розповідає Наталія Петрівна. — Основне наше завдання — збереження життя і здоров'я працівників атомної електростанції. ВП «Рівненська АЕС» має чинний договір з Вараською багатопрофільною лікарнею про надання послуг у сфері охорони здоров'я, а саме проведення медичних оглядів працівникам підприємства (попередніх і періодичних — для всіх категорій персоналу; передзмісних — перед початком зміни для оперативного персоналу, що займає особливо відповідальні посади; передрейсових та післярейсових — для водіїв транспортних засобів), а також послуги медичного персоналу для забезпечення роботи здоровлункту і медичних кабінетів ВП РАЕС, у тому числі надання невідкладної допомоги.

У період пандемії COVID-19 нашим завданням була організація профілактичних заходів — вакцинація працівників. З метою уповільнення передачі захворювання, попередження спалахів та зниження темпів його поширення проводився постійний моніторинг захворюваності завдяки новому програмному забезпеченню «Медичний монітор», розробленому з ініціативи спеціалістів відділу економічних задач служби інформаційних технологій Рівненської АЕС. З його допомогою оперативно відслідковувалася інформація щодо стану здоров'я кожного працівника підприємства, а також вносилися дані про вакцинацію. Постійно проводилася інформаційно-роз'яснювальна робота з питань щеплення від COVID-19 серед працівників підприємства. На території ВП РАЕС розгорталися додаткові пункти вакцинації, що дало можливість отримати щеплення проти COVID-19 без відриву від виробництва.

Також працівники відділу охорони здоров'я СОП ведуть облік листків тимчасової непрацездатності, входять до складу комісій з призначення страхових виплат із загальнообов'язкового державного соціального страхування, з призначення матеріальної допомоги на лікування.

Профілактика — наше все

— Як дієте у разі негативних результатів медичного огляду працівника?

— За результатами медичних оглядів наші працівники отримують медичний висновок про придатність до роботи. У разі виявлення під час проведення медичного огляду працівника протипоказань до виконання роботи за станом здоров'я готується наказ про виведення людини з-під впливу шкідливих факторів виробничого середовища (іонізуючого випромінювання, підвищеної температури, шуму, хімічних речовин тощо) та певних видів робіт.

Досить часто під час проведення медичних оглядів працівників підприємства лікарі діагностують ранні ознаки тих чи інших захворювань, які дозволяють працівникові виконувати свої обов'язки, проте потребують особливої уваги, своєчасного дообстеження та ранньої діагностики.

Маємо чинний договір з Державною установою «Національний науковий центр радіаційної медицини». Заклад проводить поглиблене медичне обстеження працівників підприємства за скеруванням ВОЗ. Окрім того, за результатами медичного огляду з урахуванням рекомендацій комісії закладу охорони здоров'я, працівники мають можливість пройти комплекс реабілітаційних заходів на базі санаторіо-профілакторію.

Важливе значення також мають профілактичні бесіди серед персоналу підприємства щодо коригування способу життя, режиму харчування, відпочинку, відмови від шкідливих звичок, необхідності заняття спортом. Усі ці моменти допомагають поліпшити здоров'я і зберегти нашим працівникам високу працездатність.

Нові реалії — нові рішення

— Якщо порівнювати з періодом до і після повномасштабної російської агресії, чи додалося вам роботи під час війни, адже багато людей переживають виснаження і втому?

— Робота персоналу атомної станції під час війни на території держави пов'язана з великими ризиками та надвипробуваннями, з якими стикаються енергетики у професійній діяльності сьогодні, коли вони фактично стоять на передовій енергетичного фронту боротьби з агресором.

Ми розуміємо, що атомні станції — це об'єкти, які є метою ворожих атак, метою інформаційних військових нападів. Саме тому персонал атомної станції повинен бути у стані постійної професійної та психологічної готовності забезпечувати безперебійну роботу енергетичної системи та, у разі потреби, якнайшвидше вживати заходів для відновлення роботи енер-

гоблоків. Це вимагає від працівників електростанції особливої підготовки та належних психологічних умов виконання своїх професійних обов'язків.

Окрім того, персонал працює під впливом постійного психоемоційного навантаження на робочих місцях, усвідомлюючи той рівень відповідальності, який сьогодні лежить на енергетиках, перебуває під впливом постійного стресу та психологічного напруження. Такі умови сьогодення беззаперечно мають вплив на стан фізичного, психічного та ментального здоров'я персоналу. Досить часто саме стресовий фактор є пусковим механізмом у розвитку гострих захворювань та/або загостренні хронічних хвороб.

— Тоді їм знадобиться спеціалізована психологічна допомога...

— З перших днів війни атомникам надається психологічна підтримка фахівцями відділу розвитку персоналу: негайно було запроваджено телефон довіри для персоналу РАЕС. Протягом приблизно півроку зі спадаючою частотою працівники підприємства зверталися доволі активно.

Наразі потреба такої роботи для персоналу відпала — населення адаптувалося до нових умов життя. У разі потреби працівники можуть звернутися індивідуально до психологів відділу розвитку персоналу.

Регулярно проводяться психологічні бесіди з персоналом з метою підтримки, корекції емоційного та психологічного стану, а також заняття та тренінги за темою «Стресменеджмент», «Стресостійкість — запорука збереження та відновлення психічного здоров'я у кризовий період». Ми не відкладаємо здоров'я персоналу на «після Перемоги».

Міжнародна співпраця

— Ви є координаторкою співпраці в межах медичної програми МАГАТЕ. Яка мета цієї програми?

— Ця співпраця розпочата в межах медичної підтримки місії МАГАТЕ. Метою цієї програми є підвищення спроможності місцевих медичних служб на майданчиках АЕС та закладів охорони здоров'я, розташованих у містах-супутниках, надавати невідкладну та першу медичну допомогу, а також підтримка бригад психологів, які працюють з персоналом АЕС з урахуванням складних та стресових умов.

Перший компонент програми виконано, майданчики АЕС отримали медичне обладнання та витратні матеріали для надання першої допомоги. Ми наразі працюємо з другим етапом цього проекту, зокрема, в частині поліпшення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я, розташованих у містах-супутниках АЕС.

Лілія СОКОЛОВА

Існування профспілкового руху в Україні — це ознака рівня цивілізованості держави

РОЗПОВІДЬ ОЧЕВИДЦЯ

Пережити окупацію в Зоні відчуження

Відповідальність перед новонародженою донькою і близькими, допомога односельців та відчуття того, що живеш на рідній землі — саме це допомогло Вікторії Штефан, співробітниці зони ЧАЕС, втриматися від відчаю та вистояти на початку повномасштабного вторгнення російських загарбників.

Пані Вікторіє, ви — корінна чорнобилька?

Так, я народилася тут, звідси мої діди-прадіди. Після аварії на ЧАЕС моїх батьків з трирічною мною евакуювали, ми отримали квартиру в Бучі. До Чорнобиля я повернулася вже 2018 року. Спочатку просто приїхала до тітки на відпочинок після багатьох років напруженої роботи у банківській сфері. Згодом зважилася на переїзд, знайшла тут роботу. Нині я начальник кошторисно-договірної ділянки служби капітального будівництва. І хоча зарплату економіста в Києві й тут не можна й порівняти, душевний спокій, який дарує життя на дачі, у селі Дитятки під Чорнобилем, для мене виявився ціннішим.

І саме в селі Вас застала звістка про війну?

Так. Десь о пів на шосту зателефонувала подруга, повідомила, що через Прип'ять йдуть танки. Спросоння — а я лише півгодини тому заколисала свою маленьку Катерину — навіть не повірила в те, що таке можливо. Була лише одна думка: це ж якими ідіотами треба бути, щоб пертися через Зону відчуження? Втім, потужний вибух, який пролунав неподалік, швидко переконував у тому, що повномасштабна війна дійсно почалася. Сон як рукою зняло. Я почала дзвонити близьким і переконувати, що в містах залишатися не варто.

Ви одразу вирішили нікуди не виїжджати з Дитяток?

На те було кілька причин. По-перше, з крихітною дочкою та мамою, яка зламала ногу і не могла пересуватися, можливостей для маневрів не було. По-друге, я розуміла: тут у мене є свертловина, є дрова — хай буде тісно, але в тепло! Бо що робити у місті, якщо не працюватимуть комунікації?

І для скількох людей ваша дача стала пристанню?

Нас зібралося три родини, п'ятнадцятеро осіб. Серед них семеро дітей — наймолодший не було й місяця, найстарший — 16 років.

Чи вдавалося бодай якийсь уберегти малечу від переживань?

Звісно, коли навколо все гупало, ляскало і рвалося, діти лякалися. Тому я повсякчас їх переконавала, що нас не чіпатимуть, бо ми не військові. Дітям дали чіткий алгоритм дій: щойно вони чують якийсь гуркіт — негайно ховаються в хаті. Всередині ми облаштували підвал, однак зазвичай не бігали до нього. Я інтуїтивно відчувала, що для малих більшим стресом буде метушня і сидіння в підземеллі, ніж просто перебування в будинку.

Переконання «я в будиночку, а отже, нічого не станеться!» може спрацювати для дітей. Дорослі ж, напевно, усвідомлювали, що зіткнулися з безпрецедентною небезпекою?

Наше село було в оточенні, але, на щастя, не під окупацією. Росіяни ми бачили тільки двічі, коли вони приїз-

дили грабувати магазини на околицях. Виносили все, аж до жіночих прокладок і батарейок. Крали дитячі іграшки — потім з'ясувалося, що вони роздавали їх по сусідніх селах, видаючи за свою гуманітарну допомогу.

Та все одно воєнні дії розгорталися дуже й дуже близько від нас. Коли ти протягом 15 годин чуєш, як неподалік гуркотить танкова колонна — це страшно. Мого односельця і його сина, коли вони трапилися на очі танкістам, розстріляли на місці.

Коли над тобою пролітає ворожа авіатехніка, стає моторошно. А пілоти літали так низько, що я навіть зі своєю короткозорістю могла роздивитися, які на них окуляри і шоломи.

Та були й приємні моменти. Ви не уявляєте, як ми раділи, коли бачили, як збивають гелікоптер! Або підраховували, що на територію білорусі повернулося менше літаків, ніж вилітало. Говорачи про таку «радість», тільки згадую, якою пацифісткою я була до війни. Та я жука намагалася випадково не розчавити! А зараз стосовно цих нелюдів усе змінилося. Я радію їхнім смертям.

Яке випробування було найтяжчим?

Відсутність зв'язку. Ми не знали, що відбувається за кілька населених пунктів від нас, боялися, що їх уже просто немає. Не відомо було, що з нашими рідними, і ми не могли повідомити їм, що живі. Наші знайомі, знаючи, де ми лишилися, подумки поховали нас із сотню разів.

Тож коли ми знайшли місце, куди хоч трохи досягав мобільний зв'язок, були щасливі. Добре, що у чоловіка були залишки пального, щоб туди дістатися. Коли я змогла повідомити в робочий чат, що вціліла, колеги дуже раділи.

Згодом, після деокупації, прийшли і страшні звістки. Дізналася, що росіяни зробили з моєю рідною Бучею, де я росла і навчалася, скількох моїх друзів вони вбили.

То все ж, після всіх жахів, які вам судилося пережити, залишилися і світлі спогади?

Так, і вони пов'язані з нашими односельцями. Ми безмежно вдячні нашій сільській голові Світлані Іванівні Онис. Ризикуючи життям, вона виїжджала з оточеного села і якимось дивом знаходила фермерів, які передавали молоко і м'ясо, знаходила гуманітарку. Потім

розподіляла допомогу серед мешканців села. Без такої підтримки ми не змогли б пережити окупацію, наявних припасів не вистачило б на всіх. Тож я зрозуміла: в селі, де всі одне одного знають, тобі не дадуть померти. Єдність перед лицем загрози — це величезний здобуток українців.

АТОМНИЙ СПОРТ

Паркові перегони на підтримку ЗСУ

15 жовтня у парку міста-супутника Рівненської АЕС з метою підтримки Збройних Сил України відбувся благодійний велопробіг.

Кожен спортсмен зробив благодійний внесок. Тож спільно зібрали 14000 гривень. Ці кошти передадуть волонтерській групі Рівненської АЕС для придбання необхідного обладнання війнам, які боронять країну від окупантів на лінії зіткнення.

Нагадаємо, вперше кроскантріний велоперегон «Перегони на Хомецькій» відбулися 2017 року на горі Хомецька.

Відтепер ці змагання змінили локацію та проводитимуться у міському парку Вараша.

Цьогоріч для участі у спортивному івенті зареєструвалися 78 учасників. Підтримати велосипедистів прийшли їхні рідні та друзі. Організатори розробили маршрути як для дорослих, так і для дітей. Усі траси були різної складності, зокрема, для категорій «Малюки» та «Діти» заїзди організували біля стартової галєвини, а дорослі випробовували себе ґрунтовими стежками та пагорбами міського парку. На фініші усі спортсмени отримали пам'ятні медалі, а також традиційно кожному учаснику подарували синьо-жовту стрічку.

«Маршрут мені сподобався: проїхав емоційні та жваві три кола. Спочатку взагалі було легко, проте на 3-му колі відчув невелику втому, однак це не завадило мені отримати срібло у своїй категорії», — поділився враженнями Богдан Новак.

«Кожен з нас намагається зробити все, аби допомогти Україні побороти ворога. Ми знаємо, що об'єднані, сильні та непереможні», — зазначив голова ППО РАЕС Іван Мельник.

«Сьогодні була прекрасна велотраса, її підготувала велокоманда «РАЕС team». Сімейний спортивний захід об'єднав ма-

люків і дорослих. У результаті всі разом ми зібрали кошти, які передамо волонтерській групі Рівненської АЕС, аби задіяти їх для пришвидшення Перемоги України, — підсумував голова організації молоді ППО РАЕС Євгеній Бураков. — Дякую адміністрації та профспілці РАЕС, нашим партнерам за підтримку. Дякую учасникам і закликаю усіх долучатися до наших благодійних заходів, адже вони наближають Перемогу».

Організаторами події стали організація молоді ППО РАЕС та велокоманда «РАЕС team» за підтримки Рівненської АЕС, первинної профспілкової організації (ППО) РАЕС, ВП ГО «УкрЯТ» у Рівненській області, а також Вараської міської ради.

Тетяна ДУКАЧ
Фото Юлії ВЕРБИ

ВОЛОНТЕРСТВО

Єднаймося заради перемоги!

Колектив Південноукраїнської атомної електростанції укротє зробив свій внесок у прискорення Перемоги над ворогом.

Тепловізійний приціл, тепловізійний монокуляр та квадрокоптер Mavic 3 найближчим часом поїдуть на фронт.

Необхідні прилади сьогодні передали військовій частині А3628. Пристрої були придбані в рамках благодійної акції «Допомога захисникам України» на загальну суму 200 400 гривень.

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»
Головний редактор
Марічка КОРМУШКІНА
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить 2 рази на місяць
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 1000